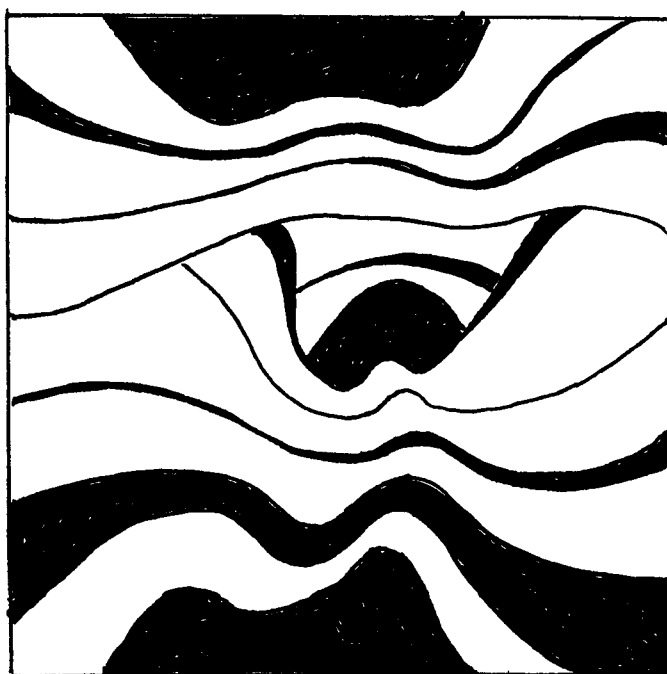

Aamu aamulta
vihertyy maailmani
suven ovella.

Unessani kaupungin kohina
otsaani uurtavat vanhojen raitiovaunujen
kiskot ohimoiltani kasvavat puistojen
ruusut ja akileijat
rattaat lapsuuden unirattaat
maailmanpyörät
syvällä lihaksissa

kaipaus sattuu kipeästi

TA-97

Tänään
minun silmäni näkevät
aurion ja kuun yhtäaika.

Tänään
minä yhdellä katseellani
kerään sateenkaaren ja tähdet,
vaikka sen tiedetään olevan mahdotonta.

Tänään
tulvahdin äkkiä surua täyteen,
sillä katsoessani sinun sydämeesi

en nähnyt seinämällä
ainoatakaan
kuvaa
minusta.

Michelangelo: David - osa marmoriveistosta 1501-04, Firenze.

SOMPASAARI

Unet kulkevat.

Yhä saareni siellä
rahtilaivoja liki
satamaa vartioiden.

Pionit, jasmiinikruunut,
liljojen oranssit sykeröt,
kuusamien punaperhoset.
Ja koivikkoa korkeammalle
kohoaa nostokurkien rivi
kuin jättikirahvit.

Vitivalkoinen venelaituri
ojentaa kättään.
Tuomien tie ohi narsissiniityn
vie rantaan, yli keinujen mäen.

Olen lapsuuden suvimaassa
lokki tai muurahainen,
sinisiipinen perho.